

Presó, exili, votació, llibertat

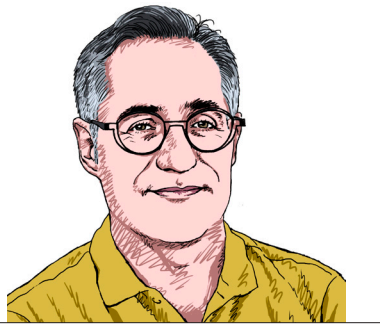
Com més gran sigui el resultat electoral del #28A, més força i pressió farem contra la presó i l'exili: el 60% dels vots el febrer de 1936 va posar en llibertat el Govern català

El proper #28A se celebren eleccions anticipades perquè Pedro Sánchez ha trobat una clara finestra d'oportunitat. Ell necessita la victòria electoral i la legitimitat democràtica que no va guanyar el 2015 i el 2016, enfront del PP i de l'aparell i dels barons del seu partit, respectivament. El PSOE podria haver allargat uns mesos més la legislatura perquè és només decisió del president del Govern triar la data de les eleccions: a Pedro Sánchez li ha convingut escenificar el rebuig al seu pressupost per visualitzar que no depèn dels independentistes.

Al maig, però, molt possiblement les tres dretes repetiran el tripartit d'Andalusia en altres regions i ciutats: Madrid sembla que caurà del seu costat en qualsevol cas pel trencament de Podemos. En aquest cas Pedro Sánchez quedaria debilitat internament, sense pressupost, amb una situació econòmica de desaceleració evident (si no de recessió econòmica) i amb una previsible i injusta sentència contra els presos polítics catalans que fes bullir l'electorat català.

Anticipant les eleccions generals un mes abans de les municipals i europees, Pedro Sánchez força l'aparell del PSOE i els seus barons territorials a posar, en favor seu, tota la carn electoral a la graella: un hipotètic mal resultat del PSOE el #28A difícilment es podrà capgirar quatre setmanes després. *De facto*, les generals del #28A fan de primera volta electoral de les municipals i europees del #26M.

També juga a favor de Pedro Sánchez anticipar a l'abril el primer impacte electoral de Vox a nivell estatal, fent-lo aflorar com a novetat a les eleccions generals i no

RAMON TREMOSA

@ramontremosa

a les municipals i europees. Això afavoreix el desconcert i la divisió de la dreta espanyola.

A Catalunya el #28A ofereix una nova oportunitat als partits represaliats: fa un any i mig, el #21D, l'independentisme català va assolir el seu rècord històric electoral, en un context també de màxima participació electoral (82%).

Si ara dos milions cent mil votants tornen a votar els partits independentistes, la causa de Catalunya seria impossible de marginar i d'arraconar al Congrés dels Diputats. És a les nostres mans fer-ho possible: com més gran sigui el resultat electoral dels partits represaliats, més força i pressió farem contra la presó i l'exili.

La història recent de Catalunya mostra un clar precedent, el de les eleccions es-

panyoles de febrer de 1936: per fer front a la repressió i a la presó del Govern català, condemnat per rebel·lió a dècades de presó pel 6 d'octubre de 1934, es va constituir el Front d'Esquerres de Catalunya, que va obtenir una victòria esclatant.

Al febrer de 1936 l'autonomia catalana era suspesa, a la Generalitat hi havia un govern titella, Companys i els seus consellers eren a presó, hi havia exiliats i el país sortia d'un any llarg sota estat d'excepció. Com explica Joan Culla, en el "Front d'Esquerres" hi havia comunistes, liberals, independentistes, autonomistes, rabassaires i empresaris: units contra la repressió van obtenir el 60% dels vots a Catalunya i van provocar la posada en llibertat del Govern català i el retorn dels exiliats.

A Catalunya al 2019 el front unitari de 1936 no ha estat possible perquè Esquerra Republicana no ha volgut. Als que demanen un altre 3 d'octubre cal recordar-los que sense l'1 d'octubre no hi hauria hagut un 3 d'octubre. De la mateixa manera, sense unitat electoral el 27S de 2015 no hauríem tingut un Govern cohesionat que canalitzés el país cap al referèndum.

Esperem no haver de lamentar el fet de tornar a veure com un partit repressor i aplicador del 155 (PSC o Cs) guanya a Catalunya les eleccions generals, les europees o Barcelona: si la nostra mobilització electoral és la mateixa que el #21D, obtindrem la victòria que la presó i l'exili necessiten. Incentivar l'abstenció independentista el #28A és un error molt greu que ara, menys que mai, no ens podem permetre.

Eurodiputat independent pel PDeCAT